Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

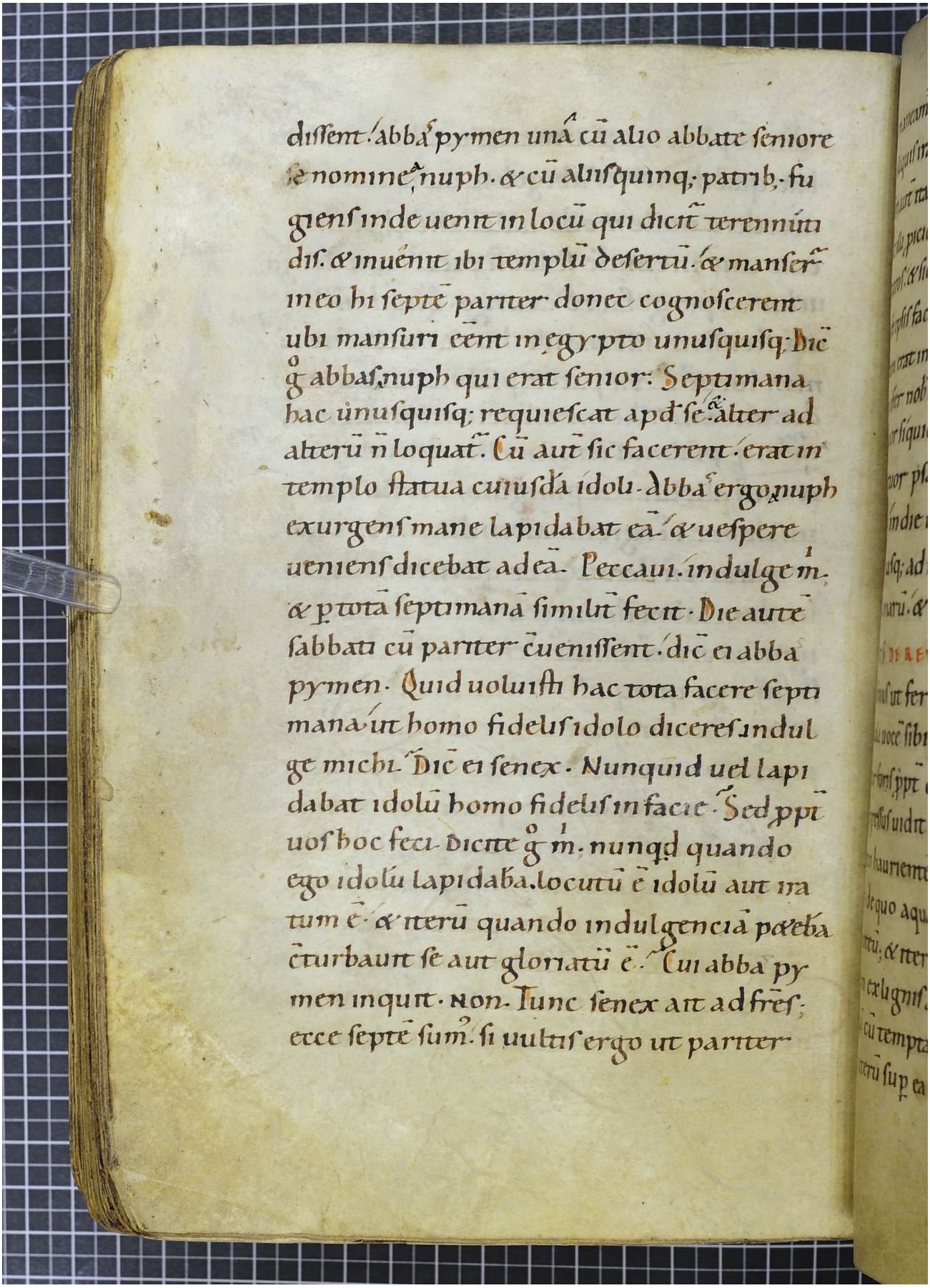

dissent. abbas pymen unā cū alio abbate seniore
de nomine nuph. & cū aliis quinq; patrib. fu
giens inde uenit in locū qui dicit̄ terennūti
dis. & inuenit ibi templū desertū. & mans er̄
in eo hi septē pariter donec cognoscerent
ubi mansuri essent in egypto unusquisq; Dic̄
g abbas nuph qui erat senior: Septimana
hac unusquisq; requiescat apd se. & alter ad
alterū n̄ loquat̄. Cū aut̄ sic facerent. erat in
templo statua cuiusda idoli. abbas ergo nuph
exurgens mane lapidabat ea. & uespere
uenies dicebat ad ea. Peccaui. indulge m̄.
& p tota septimana similit̄ fecit. Die aut̄
sabbati cū pariter cueniss ent. dic̄ ei abba
pymen. Quid uoluisti hac tota facere septi
mana ut homo fidelis idolo diceres indul
ge mihi. Dic̄ ei senex. Nunquid uel lapi
dabat idolū homo fidelis in facie. Sed ppt̄
uos hoc feci. Dicit̄ g m. nunqd quando
ego idolū lapidaba. locutū ē idolū aut ira
tum ē. & iterū quando indulgencia pceba
t̄ turbaut̄ se aut gloriatū ē. Cui abba py
men inquit. Non. Tunc senex ait ad fres;
ecce septē sum. si uultis ergo ut pariter